

Bemærkninger til forslaget

Danmark har brug for et veludviklet kystfiskeri, som kan levere frisk fisk af høj kvalitet såvel til hjemmemarkedet som til eksport. Forbruget af fisk er voksende i Danmark. Kystfiskeriet er det fiskeri, som bedst kan leve op til kravene om fiskeri med bæredygtige metoder og til kravene om friskfanget fisk. Kystfiskeriet er det fiskeri, som tilfører den største værdiforøgelse til den fangede fisk og derfor medfører væsentlige erhvervsaktiviteter i landets kystsamfund.

Kystfiskeriet er imidlertid i øjeblikket på dramatisk nedtur. Det sker samtidig med, at forbruget af fisk er voksende i Danmark, og samtidig med, at bevidstheden om værdien af friskfanget fisk er voksende. Presset skyldes såvel udviklingen på verdensmarkedet som den danske fiskeripolitik.

Konkurrencen på markedet kommer fra et fiskeri, der ikke respekter et voksende krav om bæredygtighed fra hav til bord, og som dermed kan gennemføre fiskeriet med lavere omkostninger. Det lokale fiskeris vilkår vanskeliggøres dog også af udefrakommende mærkningsordninger, eksempelvis af mærket fra Marine Stewardship Council, som bl.a. gælder for linefanget torsk fra andre farvande end Nordsøen – et mærke, som de engelske supermarkedskæder introducerer ved samtidig at boykotte torsk fra Nordsøen.

Den danske fiskeripolitik lever ikke op til sine erklærede mål om at sikre kystfiskeriets overlevelse og om at tilgodese det skånsomme fiskeri. Indførelsen af fartøjskvoteandele (FKA) tilgodeser det større fiskeri og dets långivere. De midler, som regeringen har afsat til ophugning af fartøjer, der driver konsumfiskeri, vil ikke give de tilbageværende konsumfiskere flere fisk, idet disse midler nu er på vej over i industrifiskeriet. Kystfiskerflåden reduceres dramatisk, og kystfiskeriet med mindre både og skånsomme fiskerimetoder står – sammen med hele kystfiskersamfundet – i en eksistenskrise. Ophøret af dette fiskeri kan blive uopretteligt. Det er en uacceptabel udvikling på et tidspunkt, hvor forudsætningerne for udvikling af kystfiskeriet i øvrigt er gode.

Ad 1) Mærket for friskfanget fisk:

Miljømærket for friskfanget fisk skal fremstå tydeligt på fartøjer, der er godkendt til det. Sammen med oplysninger om fangstdato og farvand skal miljømærket desuden følge fisken hele vejen fra hav til bord. Miljømærket skal således i alle led signalere ansvarlighed over for havets miljø og ressourcer.

Der fastsættes nærmere regler for de miljømærkede fartøjers sejlads, fiskerimetoder, behandling og videredistribution af fisk samt affaldshåndtering og for kontrol med, at vilkårene for bæredygtighed overholdes. Garnfiskeri, traditionelt snurrevodsfiskeri på glat bund, pilkefiskeri, krogefiskeri, bundgarnsfiskeri og ruse- og tejnepfiskeri er fiskemetoder, som berettiger til miljømærkningen under nærmere fastsatte vilkår. Alle former for trawlfiskeri, voddfiskeri med svære tove og muslingeskraber er derimod fiskemetoder, der ikke berettiger til miljømærkningen.

Der fastsættes nærmere regler for de miljømærkede distributørers opbevaring og behandling af de godkendte fisk samt for kontrol med, at bæredygtighedsvilkårene overholdes.

Miljømærket for friskfanget fisk er desuden underlagt de øvrige love og bestemmelser, der gælder fiskeri, ligesom distribution og salg af miljømærkede fisk er underlagt de øvrige love og bestemmelser om salg af fisk.

Reglerne for miljømærkning skal kunne justeres i takt med udviklingen af bæredygtige fiskerimetoder og håndtering af den fangede fisk.

Indførelse af et regelsæt for miljømærkning af friskfanget fisk kan med fordel tage udgangspunkt/hente inspiration i allerede eksisterende overvejelser om miljømærkning af fisk.

Ad 2) Støtteordningen til kystfiskerne og kystsamfundene:

Støtteordningen til kystfiskerne skal omfatte – støtte til rådgivning, investering og omrigning af mindre fartøjer, for at de kan opfylde mærkningskravene,